

«Βαγγελάκη, θες να 'ρθεις στην Ν.Δ. του Κούλη εεε; Είσαι και μαρτυριάρης...», είναι πολύ πιθανό να εννοεί με τη χειρονομία του ο Καραμανλής, κατά την προχθεσινή συνεδρίαση της Βουλής

Πηγή: EUROKINISSI - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΟΛΗΣ

όσα θάφτηκαν

Η «Sweet Europe» ενόχλησε το ευρωιερατείο

■ Η έκθεση σκίτσων με τίτλο «Sweet Europe» που οργανώνει η Λέσχη Ελλήνων Γελοιογράφων στο μετρό του Συντάγματος και την οποία μπορείτε και αξίζει να επισκεφτείτε μέχρι και αύριο το βράδυ, ενόχλησε σφόδρα το ευρωιερατείο των Βρυξελλών, το οποίο αντέδρασε με κάθε δυνατό και υπόγειο πάντα τρόπο. Απαξιωτικά δημοσιεύματα έκαναν την εμφάνισή τους σε αρκετές συστημικές εφημερίδες, με τον

Στ. Κασιμάτη της *Καθημερινής* να δίνει τον τόνο, ενώ ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ακύρωσε την παρουσία του στα επίσημα εγκαίνια που έγιναν την Τρίτη, με ασφαλείς πληροφορίες να αναφέρουν ότι εισέπραξε τη δυσαρέσκεια της κομισιόν, μέσω του Δημήτρη Αβραμόπουλου. Η πολυδιαφημισμένη Ευρώπη του διαφωτισμού και της δημοκρατίας ενοχλήθηκε από τα πενάκια 29 Ελλήνων γελοιογράφων και 28 σημαντικών

Βρετανών σκιτσογράφων που δημοσιεύουν τα έργα τους στις μεγαλύτερες εφημερίδες του Ηνωμένου Βασιλείου.

Το θέμα της έκθεσης είναι... στενάχωρο για τις Βρυξέλλες, αφού στην έκθεση πρωταγωνιστή το Brexit και το γκρίζο μέλλον της Ευρώπης. Ο φασισμός, η ξενοφοβία, η ανεργία, η ανισότητα είναι θέματα που αποτυπώνονται δηκτικά στις 156 γελοιογραφίες που εκτίθενται, αποδομώντας, μάλλον, τη «γλυκιά Ευρώπη».

Η Λέσχη Ελλήνων Γελοιογράφων σε ανακοίνωσή της για τις αντιδράσεις σημειώνει ότι «η έκθεση "Sweet Europe" δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα μεγάλο debate. Ένα debate στο οποίο 57 γελοιογράφοι Βρετανοί και Έλληνες με διαφορετικές απόψεις και ιδεολογικές αφετηρίες, συζητούν μέσα από 156 σκίτσα για την Ευρώπη.

Είναι χαρακτηριστικό πως στην έκθεση συνυπάρχουν και "συνομιλούν" σκίτσα που απορρίπτουν την πολιτική της Ε.Ε., μαζί με σκίτσα ενάντια στο Brexit και σε κάθε είδους... exit. Ένα debate δημόσιο και ανοιχτό σε δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους που μας έχουν ήδη τιμήσει με την παρουσία τους, αφού πραγματοποιείται σε έναν από τους πλέον προσβάσιμους χώρους της Αθήνας, στο σταθμό του μετρό στο Σύνταγμα. Είναι προφανές ότι ακόμα και η δυνατότητα, το δικαίωμά μας να κουβεντιάσουμε για το πώς βλέπουμε την Ευρώπη ενοχλεί και μάλιστα πολύ. Αυτό αποδεικνύεται από μια σειρά δημοσιεύματα που εμφανίστηκαν ταυτόχρονα και πανομοιότυπα σε Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που κατά τα άλλα πίνουν νερό στο όνομα του πλουραλισμού και της ελευθερίας του λόγου», καταλήγει η ανακοίνωση.

Μιχάλης Σιάκος

■ εν τέλει

Να φύγουν! Κι ας είναι και «προς τα μπρος»

■ του Βασίλη Ξυδιά

Είναι καιρός τώρα που ο Αλέξης Τσίπρας φλερτάρει με την ιδέα της «φυγής προς τα μπρος». Όμως η γλώσσα τον προδίδει. Διότι, αν θέλουμε να είμαστε ακριβείς, «φυγή προς τα μπρος» δεν σημαίνει προχωράμε παρακάτω χωρίς να κολλάμε στο παρελθόν

και στα προβλήματα. Δηλώνει αυτόν που υπεκφεύγει τη σκληρή πραγματικότητα αποδρώντας σ' ένα κατά φαντασίαν εξωραϊσμένο μέλλον. Ή και αυτόν που κάνει ένα απελπισμένο άλμα στο κενό όταν δεν του έχει απομείνει καμία άλλη δυνατότητα διαφυγής.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει παίξει κατά καιρούς και με τις δύο σημασίες για να καταλήξει πρόσφατα σ' αυτήν της ψυχολογικής υπεκφυγής, της απόδρασης από την πραγματικότητα. Μ' αυτόν τον τρόπο ο πρωθυπουργός κατάφερε στο Υπουργικό Συμβούλιο της 4ης Μαΐου να προσπεράσει στα γρήγορα το τέταρτο μνημόνιο δίνοντας έμφαση στην εξαγγελία μιας μακρόπνοης «κυβερνητικής στρατηγικής εξαετίας», ενώ μια μέρα πριν είχε απευθυνθεί στους 13 περιφερειάρχες της χώρας οραματιζόμενος ένα Εθνικό Σχέδιο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης. Πριν λίγες μέρες εξήγγειλε την κατάργηση των εισαγωγικών εξετάσεων στα ΑΕΙ, και δεν ξεχνάμε βέβαια τον ουσιαστικό και εκτεταμένο δημόσιο διάλογο για τη Συνταγματική Αναθεώρηση, στον οποίο η ελληνική κοινωνία συμμετείχε από πέρυσι το καλοκαίρι.

Ασφαλώς ο Τσίπρας δεν είναι ο πρώτος και δεν θα είναι ο τελευταίος που διαστρέφει το λαϊκό γλωσσικό αισθητήριο δίνοντας θετικό νόημα στη «φυγή προς τα μπρος». Όλο το πολιτικό σύστημα αυτό κάνει εδώ και χρόνια. Ιδίως μετά την κρίση, πολιτικοί, δημοσιογράφοι, καθηγητές πανεπιστημίου κ.λπ., πλειοδοτούν σε προτάσεις «φυγής προς τα μπρος» σαν ένα είδος λευκής μαγείας, μπας και το σύμπαν δεήσει επιτέλους να συνωμοτήσει υπέρ της εκσυγχρονιστικής προσαρμογής της χώρας.

Η συμπερίληψη όμως του ηγέτη της «πρώτη φορά αριστεράς» σ' αυτόν τον συρφετό κάνει το πράγμα ακόμα χειρότερο για τον ίδιο. Διότι έτσι, χωρίς να το καταλαβαίνει, μας εξομολογείται πως το ΣΥΡΙΖΑϊκό success story ταυτίζεται με το αντίστοιχο του Αντώνη Σαμαρά όχι μόνο από την άποψη της πολιτικής και επικοινωνιακής απάτης, αλλά και από την άποψη του κοινού ψυχολογικού υποστρώματος που χαρακτηρίζει και τους δύο, όπως και όλους αυτούς που θέλουν να φύγουν «προς τα μπρος».

Ας φύγουν λοιπόν. Προς τα μπρος ή προς οπουδήποτε επιθυμούν. Εμείς δεν θα τους ακολουθήσουμε σε καμία φυγή. Θα μείνουμε «εδώ στο τώρα», όπως έγραφε ένα σημείωμα στο μπλογκ «Παραλληλογράφος» τον Σεπτέμβριο του 2011. «Όχι ρε λαμόγια – έλεγε – δε φεύγω προς τα μπρος! ...Δεν θα σας κάνω τη χάρη να αφήσω το παρόν μου στα βρώμικα λαδωμένα χέρια σας, για να το κάνετε ξανά παραγραφμένο παρελθόν...»

